

متن پرسش

با سلام و احترام محضر استاد بزرگوار امیدوارم سال پر خیر و برکتی داشته باشید نکته ای که ذهنم رو مشغول کرده و به صورت کلی با آن آشنا بودم اما با تمرکز بر آن متوجه شدم هنوز برای من ابهام دارد عبارت تاریخی بودن است. اینکه عقل تاریخی است یا انسان موجودی تاریخی است به چه معناست؟ یا عبارت هایی مثل حضور تاریخی آنچه من درک می کنم این است که این تاریخ احتمالا همان دوره ای خاص است یا همان عالم خاص که ماهیتا و ذاتا با دوره یا عالم دیگر متفاوت است مثل عالم انقلاب اسلامی با عالم غرب. و در این عالم و این دوره است که عقل یا حضور و یا خود انسان شکل می گیرد. یعنی ما تفکرمان در آن عالم شکل می گیرد البته اگر در آن عالم حضور داشته باشیم. لذا وقتی حرف از عقل انقلابی یا عقل غربی می زنیم یعنی اینکه تاریخ انقلاب که همان عالم انقلاب است متفاوت است از عالم غربی. نمی دانم درک من درست است یا خیر؟ نکته بعدی این که چطور انسان می تواند از عالمی خارج و در عالمی جدید حضور پیدا کند؟ بعید می دانم که این کار با اراده صورت بگیرد. من علی رغم دلبستگی به انقلاب اسلامی و عالم آن، اما هنوز حس می کنم رفتارها و تفکراتی از من سر می زند که نشان از غربی فکر کردن من دارد. مثل اینکه در اثبات و رد هر چیزی مثلا در معارف دینی، متوسل به علم پوزیتیویستی می شوم و نگاه سوژه و ابژه بر من حاکم است لذا واقعا حس می کنم بهره ای از معارف دینی نمی برم. امیدوارم بنده را هم در این زمینه راهنمایی بفرمایید به امید سربلندی ایران اسلامی و با آرزوی توفیقات روزافزون برای حضرتعالی التماس دعای فرج و عاقبت بخیری

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: 1- تفکر تاریخی به این معنا می باشد که متوجه باشیم اتفاقاتی که پیش می آید چه نوع حضوری در آینده می توانند داشته باشند و وجود آن ها را در حدّ یک اتفاق در نظر نگیریم تا گرفتار روزمرگی و انفعال نسبت به آن اتفاقات و رخدادها نباشیم. در کتاب «کربلا و عبور از دوگانگی زندگی و مقاومت» بخصوص در صفحات 115 به بعد آن کتاب، سعی شده متذکر این امر باشیم 2- این نکته بسیار مهمی می باشد از آن جهت که به راحتی نمی توانیم در تاریخی حاضر شویم که تنها به عنوان افقی مقابل ما گشوده شده. این جا است که اگر به آیند هر حرکت و رخدادی نیندیشیم، عملاً متوجّه تاریخی که افقی را مقابل ما گشوده شده؛ نخواهیم بود.

به عنوان مثال به آیندۀ تهاجمی فکر کنید که در جنگ رمضان از طریق آمریکا و رژیم صهیونی به ما شد که اگر آن‌ها در این تهاجم به اهداف خود که از قبل تعیین کرده‌اند؛ نرسند، عملاً شکست خورده‌اند و ما تنها اگر در بستر مقاومتی که پیش آمده تسلیم نشویم و کوتاه نیاییم؛ پیروز خواهیم بود.

البته معلوم است که آن‌ها پیروز نشده‌اند زیرا به اهدافی که در نظر داشتند، نرسیده‌اند و این است معنای این‌که ما از همان روز اول در این مقابله پیروز شده‌ایم و این لطف بزرگی است که برای ما پیش آمده است. آری این در صورتی است که متوجۀ جایگاه تاریخی آن تهاجم و این مقاومت عظیم بشویم و فردایی را مد نظر قرار دهیم که برای آمریکا به عنوان ابر قدرت شکست خورده در پیش است و ناکامی برای اسرائیلی که بنا داشت در همۀ منطقه غرب آسیا به عنوان قدرت برتر حاضر شود. این است آینده‌ای که باید با تفکر تاریخی در این زمانه نسبت به جایگاه ایران اسلامی مد نظر داشته باشیم.

موفق باشید